

BL?F, Vrouw Op De Veranda

De vrouw op de veranda
Steelt mijn aandacht, koel en snel
Dievegge van de nachtrust
Doet me zweten in mijn hel
Vergeeten kan ik niet
Want in haar ogen zag ik iets
Van liefde en vermogen
Tot zo'n groot mededogen
Als je maar zelden ziet
De vrouw op de veranda
Steelt het daglicht, vaag en moe
Dievegge van de schemer
De avond valt haar toe
Verslaven zal ze mij
Want het vuur valt haar straks bij
Als een kaars in late uren
Ze laat ze langer duren
Maakt deze junkie vrij
De vrouw op de veranda
Steelt mijn trots, zo zacht en lief
Dievegge van de hoogmoed
Ooit was ik ook zo'n dief
Maar toen dook ik weg in lucht
En ik hoorde nog haar zucht
Daar boven op de toren
En in een vrije val verloren
Begon mijn grote vlucht
De vrouw op de veranda
Steelt mijn liefde, hard en wreed
Dievegge van de hartstocht
Waarvan ik weinig weet
En nu schrijnt nog de kleine wond
Die ik zorgeloos verbond
Met alle hoop op morgen
Als zij me heeft geborgen
Sta ik weer op de grond